

Profesor dr hab. Kazimierz Heymanowski (1911-1998)

7 października 1998 r. zmarł w Warszawie Prof. Kazimierz Heymanowski. Został pochowany w grobie rodzinnym na Cmentarzu Powązkowskim. Jest wielce zasłużony dla polskiego leśnictwa i ochrony ojczystej przyrody. Szczególne zasługi posiada w rozwoju Polskiego Towarzystwa Leśnego.

Kazimierz Heymanowski urodził się 16 czerwca 1911 r. w Beresteczku nad Styrem na Wołyniu. Maturę uzyskał w 1930 r. w Gimnazjum w Żyrardowie, po czym rozpoczął studia na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie. W trakcie studiów był zmuszony pracować zarobkowo, między innymi w Centrali PKO w Warszawie jako tzw. korespondent. W roku 1939 otrzymał na SGGW dyplom inżyniera leśnika. W latach 1934-1935 odbył służbę wojskową w Szkole Podchorążych Rezerwy Artylerii we Włodzimierzu Wołyńskim. Kurs oficerów topograficzno-ogniowych odbył w znanym Centrum Wyszkolenia Artylerii w Toruniu. Brał udział w Kampanii wrześniowej 1939 r.

Podczas okupacji hitlerowskiej pracował przez rok jako leśniczy, a później przez 4 lata jako taksator i kierownik grupy urządzeniowej lasu. W latach 1945-1949 był nadleśniczym w Nadleśnictwie Niemodlin (woj. opolskie). W okresie 1950-1952 był inspektorem lasów komunalnych m.st. Warszawy, a następnie pracował w Ministerstwie Gospodarki Komunalnej jako starszy inspektor, nadzorował lasy tej kategorii własności w całym kraju (1952-1958). W 1958 r. powrócił do pracy w resorcie leśnictwa jako kierownik Zespołu Parków Narodowych, a od 1959 r. organizator i pierwszy dyrektor Kampinoskiego Parku Narodowego.

W latach 1962-1967 Kazimierz Heymanowski pracował w Ministerstwie Szkolnictwa Wyższego jako specjalista do spraw lasów doświadczalnych wyższych uczelni. Od początku 1968 roku rozpoczął działalność naukową i dydaktyczną na Wydziale Leśnym WSR w Krakowie (obecnie Akademia Rolnicza) jako wykładowca ekonomiki leśnictwa i historii leśnictwa, a od roku akademickiego 1974/75 wykładał zarządzanie przedsiębiorstwem

leśnym oraz geografii i historii leśnictwa. Na macierzystym wydziale pełnił liczne funkcje dydaktyczne i wychowawcze, między innymi był kierownikiem Studium Podyplomowego Ekonomiki Leśnictwa. Do czasu przejścia na emeryturę w 1981 r. pracował przez 13 lat jako nauczyciel akademicki.

Stopień doktora nauk leśnych uzyskał w 1965 r. na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie na podstawie rozprawy *Dzieje Puszczy Kampinoskiej do połowy XIX w.*, a doktora habilitowanego w 1970 r. na Wydziale Leśnym WSR w Krakowie na podstawie dorobku naukowego z zakresu historii leśnictwa i rozprawy *Gospodarka leśna na Mazowszu w okresie feudalizmu (dobra królewskie)*. Tytuł profesora nadzwyczajnego nauk leśnych otrzymał w 1982 r.

K. Heymanowski był autorem około 90 publikacji naukowych i popularno-naukowych, skryptu oraz podręcznika akademickiego *Zarys organizacji i zarządzania w leśnictwie* (1989). Pełnił wiele funkcji społecznych: członek Rady Naukowo-Technicznej przy Ministrze Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, członek Zespołu Historii Nauk Leśnych w Instytucie Historii, Nauki, Oświaty i Techniki PAN, członek komisji do spraw Specjalizacji Inżynierów przy ZG SITLiD.

Szczególnie intensywnie angażował się w pracy w Polskim Towarzystwie Leśnym, którego był członkiem przez 52 lata, od 1946 roku. Był przewodniczącym Głównej Komisji Rewizyjnej (1972-1982), zastępcą przewodniczącego Zarządu Głównego (1982-1994), członkiem i przewodniczącym (1989-1995) Rady Programowej Sylwana. Za szczególnie duży wkład pracy w rozwój PTL wyróżniono Go Złotą Odznaką Honorową PTL oraz w 1987 r. godnością Członka Honorowego Towarzystwa.

Odznaczony był między innymi Krzyżem Kawalerskim OOP, Medalem za udział w wojnie 1939 r., Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Honorową SITLiD. Za wyróżniającą się pracę dydaktyczno-wychowawczą otrzymał nagrody Ministra NSzWiT oraz Rektora WSR w Krakowie.

Był bardzo pracowity i sumienny, szczególnie z wielkim oddaniem i emocjonalnym zaangażowaniem brał udział w pracy społecznej dla dobra Polskiego Towarzystwa Leśnego. Uznawany był za wybitnego znawcę historii leśnictwa, zwłaszcza na terenach Mazowsza. Wielce zasłużył się dla dobra polskich lasów i dla ochrony ojczystej przyrody.

Cześć Jego pamięci!

Andrzej Grzywacz